

KAN SEKTER ELIMINERES?

Et tilfredsstillende svar på et meget viktig men forvirrende spørsmål.

Quranic Education Society (QES-Norway) 2015

(3:103)

تَفَرَّقُوا وَلَا جَمِيعًا لِلَّهِ بِحَبْلِ وَاعْتَصِمُوا

*Hold dere samlet alle sammen, til denne koden av Allah
og fordel dere ikke i fraksjoner.*

Quranic Education Society - Norway

COPYRIGHT: Quranic Education Society – Norway (2015)

I SAMARBEID MED: Tolueislam Trust (Lahore)

FORFATTER: Ghulam Ahmad Parwez (1903 - 1985)

NORKS OVERSETTELSE: Sheraz Akhtar

post@qes.no

www.qes.no

QURANIC EDUCATION SOCIETY - NORWAY

Forord

Koranen behandler hele menneskeheten som en familie (2:213) og er derfor i mot fordelingen av menneskelig art. Koranen godkjenner ikke sekterisme og fraksjonering i politikk eller samfunn. I følge Koranen er sekterisme en form for "*shirk*", altså det å likestille Allahs direktiver med andre bestemmelser (30:31-32). Vi er advart med følgende ord:

(3:106)

Og ikke bli lik de som ble atskilte og omstridt, selv etter at klare bevis hadde kommet til dem. For slike det er en forferdelig pine i vente.

Koranens direktiver evner å forene ulike fraksjoner av menneskehet til ett integrert progressivt samfunn:

(30:30)

Dette er den riktige måten å leve på

Den svært store betydningen av dette emnet utløste trang hos *Allama Ghulam Ahmad Parwez*, en stor forsker og intellektuell gigant av det tjuende århundre, til å skrive en artikkel om emnet i urdu som dukket opp i tidsskriftet "*Tolueislam*" i januar 1958 og ble senere publisert i form av en brosjyre.

I lys av Koranens lære gir denne avhandlingen en meget overbevisende besvarelse til dette viktige emnet som innebærer viktige og kontroversielle saker.

Quranic Education Society – Norway (QES) har stor glede av å kunne presentere denne utgivelsen på norsk, slik at den kan distribueres videre til et bredere publikum som ikke kjenner til Urdu.

INNHold

Introduksjon.....	6
Deen er et kollektivt fenomen	7
Dette er ingen ny prinsipp.....	8
En og samme Ummah	9
Verre enn <i>shirk</i>	10
Drivkraften av sekterisme	12
Koranens åpenbaring.....	13
Enhetsvisjon.....	14
Sekter må ikke dannes.....	16
Sekterisme er <i>shirk</i>	17
Budbringerens relasjon til sektdyrkere	18
Salaah - kilden til sammhold	19
Masjid-e-Zarrar.....	21
Oranisasjonen av <i>Ummah</i>	23
velsignelse av Forskjeller	24
Ikke ekte Hadith.....	25
Sekter	27
Hva er løsningen?.....	28
Ahl-e-Quran.....	29
Allah og Rasool.....	30
Levende autoritet	31
Tilstedeværelse av Rasool.....	32
Etter Budbringeren.....	33
Rasool sin etterfølger	34
Ummahs representanter	35
det viktige spørsmålet	36
Oppsummering.....	40

INTRODUKSJON

Koranen er selve kilden til vår *Deen*, altså livsstilen som inneholder hemmeligheten til et godt liv. Denne kilden dekker livets holdbarhet, dens etablering og stabilitet av selve *Deen*. Koranen gjorde *Deen* komplett og fortalte muslimer følgende:

(3:103)

Hold dere alle samlet til denne koden av Allah og fordel dere ikke i fraksjoner.

Funder over de ulike ord i dette strålende verset. Virkeligheten vil automatisk utfolde seg. Den første og den fremste enheten er "koden av Allah" som er én og samme, og aldri mer enn én. Koden til livet er Koranen, og er den eneste ene "befestede støtten" (2:256), som aldri kan smuldre opp. Den er altså den mest tillitverdige støtten som aldri vil skuffe deg, og er den eneste unike og mest komplette koden av livet for hele menneskeheten for all fremtid. (2:256)

Menneskeskapt samfunnssystemer er for skjøre til å tåle angrep av skiftende tider, men det samfunnssystemet du får fra Allah har ingen begrensninger av tid og rom, og er langt over diskriminering av andre begrensninger eller restriksjoner.

Koranens prinsipper er evigvarende og permanente verdier, som aldri kan gjennomgå noen korrigeringer, endringer eller transformasjon.

(10:64)

Allahs direktiver endrer seg ikke

DEEN ER ET KOLLEKTIVT FENOMEN

Flertallsformen "alle dere" og betydningen av ordet "samlet" i (3:103) gjør denne virkeligheten selvforklarende at *Deen* ikke er navn på en personlig relasjon til Allah, og tillater dermed ikke enkeltpersoner å trække alene på deres egne "religiøse kurs" eller forbli absorbert i meditasjon av Gud i isolasjon. I henhold til Koranen kan ikke folk søke individuell frelse og fritak for isolert sjelevandring. *Deen* er utførelsen av den kollektive sosiale strukturen hvor alle individer lever som en udelelig helhet, og følger samme sett av foreskrevne lover og regler. Det viktigste elementet i *Deen* er folkets kollektivitet og enhet. Det er kun samhold og harmoni som kan gjøre et folk til en og samme *Ummah* (nasjon).

(2:143)

Således har Vi formet dere til en rettfærdig balansert Ummah.

Ordet "samlet" i 3:103 klargjør også denne realiteten at livet kan kun leves godt i henhold til samme *Deen*, det vil si, hvis hele *Ummah* (nasjonen) følger den samme livsstilen. Men når ulike sekter dannes i den, og hver sekt følger sine egne levemåter, kan ikke *Deen* lenger styrke dem. Pålegget av ordene "fordel dere ikke" har klargjort denne virkeligheten ytterligere.

Det andre fenomenet er den befalende formen som har blitt brukt i vers 3:103 som sier "Hold dere samlet til koden av Allah!" Denne formen hvor det blir sagt "Hold dere samlet!" etterfulgt av "ikke fordel dere!" forteller oss at dette er en befaling. Det er tydelig at uansett hva vi blir befalt til å gjøre eller ikke gjøre, så blir vi rett og slett beordret til noe med en klar ordre. Dermed er det ikke noe rom for videre diskusjon om noe kompromiss eller noe ytterligere bekræftelse. Vers 3:103 presenterer dermed et omfattende livsprinsipp, og etterlater absolutt ingen rom for uenighet eller unntak på dette punktet.

DETTE ER INGEN NY PRINSIPP

Koranen har også avklart at dette ikke er noe nytt prinsipp som menneskeheten har mottatt for første gang. Dette er det samme prinsippet som har blitt åpenbart til mennesker fra den første gangen de mottok Åpenbaringen via budbringere og frem til nåværende tid.

(42-13)

Han har fastsatt det samme for dere som Deen, som Han fastsatte for Noa. Det Vi har åpenbart for deg, og det Vi fastsatte for Abraham og Moses, og Jesus.

Så hva er det som er fastsatt for oss? Svaret finner vi i fortsettelsen av samme vers

Overhold Deen! Unngå splittelser i den! Det er vanskelig for avgudsdyrkerne, det du kaller dem til. Veiledningen er tilgjengelig for alle som søker den. Den kan ikke nytte de som ikke søker veiledning.

Dette samme prinsippet av *Deen* forlanger at folk unngår sektdannelser og fraksjoner i Islamsk nasjon (uavhengig av omstendigheter). Allah formidlet dette prinsippet til folk via forskjellige budbringere av forskjellige tider, og beordret dem til å danne et felles samfunn hvor alle borgere skulle anse seg selv som medlemmer av en og samme *Ummah*, og ikke medlemmer av noen sekter.

(23-52)

Dere, som er gruppen av budbringere! Denne gruppen av deres er ett og samme Ummah. Den viktigste grunnen til deres kollektivitet er at Jeg er Forsørgeren av dere alle. Derfor skal dere adlyde kun mine lover.

EN OG SAMME UMMAH

Setter fokus på siste del av vers 23:52 som sier "*Derfor skal dere adlyde kun mine lover*". Her har det blitt klargjort at enheten av *Ummah* er avhengig av enhet av "samfunnssystemet" og av "lover nasjonen skal leve livet etter". Så lenge folk følger samme *Deen*, forblir de tilknyttet samme *Ummah*. Så lenge *Ummah* er den samme, vil *Deen* som de forholder seg til også forbli den samme. Når *Ummah* blir delt, vil også *Deen* bli delt opp, spredt og ødelagt. Og siden *Deen* er en udelelig helhet, vil dens deling, spredning eller ødeleggelse føre til at *Deen* ikke lenger vil eksistere. Dette er dessverre dagens situasjon.

Tenk selv hvor stor og alvorlig forbrytelse det å etablere sekterisme i rang og klasse av en *Ummah* er. Graden av denne kriminaliteten kan beregnes ut i fra eksempler Gud har gitt i Koranen.

Moses gikk bort for et par dager og etterlot folket Bani Israel under oppsyn av sin bror Haroon. Når Moses kom tilbake, la han merke til at hans tilhengere hadde hengitt seg i tilbedelsen av en kalvestatue. Uansett hva konsekvensene av følgende forekomst kunne være så var temperamentet av Moses klar. Han ble opprørt, rasende og spurte broren følgende:

(20:92)

Du Haroon! Når du så at de gikk på avveie, hva holdt deg tilbake fra å stoppe dem fra dette?

Legg nå spesielt merke til hva Haroon svarte. Men det må huskes at Haroon også var Allahs budbringer. Som svar på det, sa han følgende:

(20:94)

Sannelig, jeg fryktet at du skulle si. "Du har forårsaket en splittelse blant Israels barn, og du ventet ikke på mitt ord"

VERRE ENN SHIRK

Moses spør videre:

(20:95)

Min bror, gjorde du deg oppmerksom på årsaken til dette?

Haroon svarte.

Disse menneskene hadde startet å tilbe kalven en stund tilbake på grunn av deres uvitenhet. Jeg betraktet ikke dette som en så stor forbrytelse enn det jeg hadde begått ved å skape splittelser og uenighet blant dem.

Merk dere at dette svaret har blitt gitt av én budbringer til en annen! Tenk igjennom denne besvarelsen, og fordøy det. Det kommer til å bli klargjort et par sider fremover, at Koranen har faktisk fordømt eksistens av sekter, fraksjoner og uenigheter. Det er åpenbart at kalvetilbedelse var *shirk*, altså det å ha andre Guder enn Allah. *Shirk* er selvsagt bannlyst i likhet med sektvesen, men fordømmelsen på sektvesen er så stor at selv *shirk* ble midlertidig tillat for å holde folket borte fra konsekvenser av sektvesen og splittelser.

Derfor vitner Koranen til at *tauba* (å gjøre bot) kan dekke over forbrytelsen av midlertidig *shirk*, som i tilfellet med Bani Israel og kalvetilbedelse.

Gud sier følgende om seg selv.

(2:54)

Han er den Tilgivende, den Nåderike!

Men Gud tillater ikke sekterisme, og tar splittelser av nasjonen alvorlig. Følgende ble sagt om dem som skapte forskjeller imellom seg og dermed delte seg i forskjellige sekter og seksjoner.

(7:168)

**Enkelte grupper blant dem var oppreist og handlet rettferdig,
mens andre ikke**

De sistnevnte ble fanget i refselse av ødeleggelse og ruin, skam og elendighet, savn og nød, som forble med dem til enhver tid i likhet med deres skygger.

(3:111)

De vil bli rammet av ydmykelser hvor de enn befinner seg

Som det har blitt fortalt over, så hadde enhver budbringer denne meldingen til folk:

Etabler Deen og aldri la det ikke bli splittelser mellom dere.

I lys av denne meldingen pleide budbringere å danne en gruppe i form av en *Ummah*. Enhver budbringers *Ummah* forble samlet en stund, men med tid startet sektvesen og fraksjonering igjen blant folk. Hvorfor skjedde dette? Koranen gir forklaringen i følgende vers.

(42:14)

**Først etter at kunnskapen hadde blitt gitt til dem, henfalt de i
splittelser i gjensidig strid**

Det vil si at etter at nødvendig viten (via budbringere) hadde blitt levert til dem, for å tilintetgjøre divisjoner i samfunnet og forskjeller blant folk, er det ikke tenkelig at slike divisjoner eller sekter skulle finnes eller dannes. Men senere generasjoner klarte alltid å danne ulike sekter innenfor deres rangeringer. Dette skjedde på grunn av grådighet og misunnelse, og sterke ønsker om makt over hverandre. Slike følelser tok dessverre overhånd over fornuft med tid lenge etter at budbringere hadde gått bort.

DRIVKRAFTEN AV SEKTERISME

Årsaken til sekterisme og fraksjonering var ikke det at folk ikke lenger forsto virkeligheten av *Deen*. Det var heller ikke sånn at noe element av den guddommelige meldingen ble utydelig, lite belyst eller virket tvetydig til dem. Tvil, mistenksomhet og tvetydighet hører ikke til kunnskap som Gud har åpenbart.

Sekterismen brukes som en unnskyldning til å tilfredsstille begjær av makt og myndighet. De som hadde intenst ønske om å fremstå som ledere pleide å lage sine egne sekter. Og deretter ønsket hver sekt å overgå og dominere de andre. Slike folk pleide å starte gjensidige konflikter som førte til krancling og argumentasjon, og dermed ble *Ummah* delt opp i sekter og fraksjoner. Dette resulterte i at *Deen* ble innhyllet i tåke av kaos og distraksjon.

Dette fører oss til å akseptere virkeligheten at dannelse av sekter forekommer ikke på bakgrunn av eventuell kunnskapsmangel eller innsyn, og heller ikke på grunnlag av noen solide argumenter eller fornuft. Splittelser er basert på følelser. Det får være en annen sak at tilhengerne av enhver sekt er klare til å komme med argumenter til fordel for sin egen fraksjon, eller hvilken av disse argumenter er sentimentale uttalelser som avslører mangel på intellekt når de setter i gang sin prosjektering av sine argumenter.

KORANENS ÅPENBARING

Historien vitner til tidligere nasjoner som skapte splittelser i blant dem og resulterte i ruin. Før Koranen ble åpenbart foregikk det noe lignende i verden hvor menneskeheten var splittet i mange fraksjoner på grunn av mange religioner.

La det bli forstått at *Deen* kan kun eksistere i sin helhet og slutter å eksistere straks den blir utsatt for splittelse. Straks den deler seg i forskjellige grener så blir den mutert, og det som blir resultatet kan kalles for religioner.

Koranen har selv forklart årsaken til hvorfor den ble åpenbart. Koranen ble åpenbart så de som tok veiledning av den skulle kunne etablere *Deen* av Allah, ved å fjerne alle forskjeller blant folk, og forvandle alle fraksjonsdannede folk som var splittet, til en og samme *Ummah*.

(16:64)

Vi har åpenbart denne koden til deg for at du skal (med dens hjelp) gjøre klart for dem det de har forskjellige meninger om. Deretter, de som erkjenner sannheten i denne ene Deen, dem vil denne koden lede til den rette veien) og dermed vil den bli den viktigste kilden av velsignelse og middel til næring.

Dette betyr med andre ord at Koranens viten er tilgjengelig for alle på lik linje, men veiledning og velsignelse skal utelukkende være for dem som er overbeviste om sannheten av Koranens innhold og dens uttalelser.

Det overnevnte verset gjør denne virkeligheten krystallklart at den primære hensikten av Koranen er etablering av enhet av *Ummah* ved å eliminere alle former for divisjon. Utrydding av divisjoner er referert til som "velsignelse" fra Allah. På et annet sted, har Koranen klargjort dette punktet ytterligere ved å si:

(11:118)

Om Forsørgeren hadde villet, kunne Han ha tvunget menneskeheten til å bli ett samfunn.

Menneskeheten kunne ha blitt påtvunget samhold, på samme måte som alle de andre dyrene ble skapt, hvor hvert individ av hver art lever sitt eget liv innenfor de synlige regler av sin gruppe og skaper aldri noe uenighet med den. For eksempel så følger alle sauer som lever i samme gruppe, samme mønster, og alle løvene følger samme modus for oppførsel i deres gruppe.

ENHETSVISJON

På tilsvarende måte, som dyrene i eksemplet over, kunne Han på et blunk ha tvunget hele menneskeheten til å følge samme oppførsel og dermed gjort dem forent. Men dette er noe Han verken har gjort, eller kommer til å gjøre. Han har velsignet menneskeheten med fri vilje av tankegang og handling, i motsetning til dyr. Dette betyr med andre ord at om folk skulle ønske, så kunne de leve et liv i harmoni og enhet, og om de skulle velge noe annet, så ville de lage kaos og disharmoni.

Folk har allerede blitt orientert om det faktum at om de velger et liv av kaos og destruksjon, så velger de et tungt og vanskelig liv, i motsetning til når de satser på enhet og mottak av Allahs gunst og lovende velstand.

Denne nevnte enheten kan kun oppnås og vare evig dersom folk aksepterer veiledningen av Allah gitt i Koranen, og bestemmer seg for å leve deres liv i henhold til denne veiledningen. Denne bestemmelsen må være inderlig ønsket og ikke påtvunget. Om folk skulle gjøre dette, ville de oppnå målet med deres liv. The er nettopp derfor Koranen sier følgende i fortsettelsen av sistnevnte vers.

(11:118-119)

Men de forsetter å skape splittelser, unntatt de som Allah skjenger sin velsignelse på.

Folk som leder deres liv i samsvar med Koranens revolusjon og ikke skaper splittelser i mellom seg, utnytter det maksimale potensialet av denne revolusjonen. Folk som ikke lever i henhold til Koranens veiledning fortsetter å skape fraksjoner og disharmoni, fordi de var skapt til å være samlet *Ummah*.

(11:119 forsetter..)

Til dette har Han skapt dem

Dermed avslører alle overnevnte vers følgende realiteter:

- Hensikten med menneskehetens skapelse er at den skal utvikle seg til en samlet *Ummah*. Menneskeheten skal danne en universal brorskap, og ikke skape splittelser og fraksjoner blant sine medlemmer.
- Divisjoner og forskjeller blant menneskeheten kan elimineres kun ved å følge den guddommelige Åpenbaringen. De som gjør så, får skjendet Allahs gunst på seg.
- De som ikke lever i samsvar med guddommelig Åpenbaring, vil ikke kunne eliminere sine divisjoner og forskjeller, og deres liv vil forbli i elendighet og ødeleggelse.

SEKTER MÅ IKKE DANNES

Etter å ha klargjort de overnevnte punkter, ble muslimer fortalt følgende:

(3:105)

Ikke bli lik dem som er fraksjonert og som faller i dispuTT selv etter å ha mottatt klar veiledning. Folk som deler seg i fraksjoner og begynner å bli uenige med hverandre, for dem venter en fryktelig straff

I følgende to vers, har Koranen gjort det tydelig at liv som tilbringes i disharmoni og sekterisme, er et liv av *kufir*, altså benektelse av sannheten, og fører til elendighet og destruksjon. Derimot fører livet i harmoni, nærhet og integrering med andre medmennesker, til befrielse, suksess, triumf, seier og Allahs velsignelse.

(3:106)

Det vil være to grupper på oppgjørets dag. Den enen vil ha lyse ansikter (med glade uttrykk) og den andre vil ha mørke ansikter (med bekymrede uttrykk). Den sistnevnte gruppen vil bli fortalt at de hadde gitt avkall på det de hadde trodd på, og bør derfor smake fruktene av deres ugjerninger.

(3:107)

De med lyse ansikter vil nyte Allahs velsignelser og leve et lykkelig liv.

Det kommer klart fram fra overnevnte vers at livet av splittelser og gjensidig disharmoni er et liv av forbannelse og straff. Det kommer også frem at Allahs velsignelser drysser på dem som lever som en kompakt *Ummah* og unngår disharmoni og strid.

Forresten, så må en også ha følgende i bakhodet at Koranen forteller at sluttproduktet av splittelse, ufred og disharmoni er den største og groveste straffen som en kan oppleve.

Måten det arabiske verbet av ordet "azeem" er bøydd, antyder den riktige meningen som forutsettes til ordene "varig og kontinuerlig". Dette indikerer til at denne straffen vil verken være midlertidig eller akutt, men heller være varig og i tråd med dens prosess og omfang. Denne straffen vil kontinuerlig forfølge dem så lenge de forblir med sekterisme blant seg.

SEKTERISME ER SHIRK

Shirk betyr å likestille andre med Allah, eller likestille andre ord med ordene til Allah. Koranen snakker til muslimer og sier følgende:

(30:31)

Hør etter! Ikke bli blant musrikeen (de som begår *shirk*) etter å ha innsett enheten av Allah.

Hvor merkelig og tilsynelatende uforståelig ble nå tolkningen av det overnevnte verset? Hvordan kan muslimer bli *mushrikeen* etter å ha bekjent tro på én Gud? Hvorfor sier Koranen dette til muslimer? Vil de igjen begynne å tilbe avguder eller å ha bekjent tro? I henhold til Koranens forklaringer er ikke *shirk* kun det å tilbe idoler eller andre guder.

Vi har nettopp lest om Bani Israel og deres kalvetilbedelse. Her ble denne handlingen referert til som "*shirk-e-khafi*" som er *shirk* av lavere mål. I motsetning til dette har vi "*shirk-e-jali*" som er *shirk* av høyere mål. For illustrasjon og for å fortelle hva definisjonen til *mushrik* er, har Koranen sagt følgende:

(30:31-32)

Og ikke bli lik dem som setter medguder ved Hans side, eller lik dem som splitter sin levemåte og blir til sekter, hvor hver gruppe fryder seg over sitt.

Den siste delen av overnevnte vers definerer hva sektdannelse gjør med folk. Nemlig det at hver sekt mener at den er den riktige og at de andre sekter er gale og fiktive i sine påstander. Dette er psykologien av sekterisme. Legg spesiell fokus på ordene "hele gruppen" eller "alle dere" i dette verset, fordi disse ordene avslører en meget viktig realitet, som vil bli diskutert ytterligere lenger under.

BUDBRINGERENS RELASJON TIL SEKTDYRKERE

Koranen har klargjort det faktum om "en enhetlig *Ummah*" at hvis dere opprettet fraksjoner i *Deen*, ville det være synonymt med *shirk*. Splittelser av *Ummah* ville gå imot tro på én Gud. Hvis en *Ummah* skulle fraksjonere seg i sekter, ville ingen av dem bli tilgitt for å ha påstått at deres sekt er den eneste originale og riktige representanten av Islam, mens de andre fraksjonene er falske og fiktive. Det var på bakgrunn av dette faktum at Budbringeren ble fortalt følgende:

(6:159)

De som har skapt splittelser i sin Deen og blitt sekter, dem har du intet å gjøre med. Deres sak vil Gud ta seg av. Så vil Han fortelle dem hva de bedrev med.

Forklaringen er dermed enkel. De som danner sekter, har ingen relasjon til Budbringeren. Følgelig vil de som ikke har noe relasjon til Budbringeren av Allah, ikke ha noe som helst relasjon til Allah. Dette betyr at Gud frasier seg sin relasjon til folk som er medlemmer av sekter, fordi de ikke er lenger der hvor de tror på samme Gud, og som dermed begår *Shirk*. Selv Budbringeren ble fortalt at han ikke hadde noen relasjoner til folk som ikke satset på enheten av *Ummah* men heller prøvde å forvandle Allahs *Deen* til varierende segmenter. På denne måten ble de bærere av en parallell *Deen* og begikk dermed *shirk* når de prøvde å likestille deres egne regler med regler av Allah.

Spørsmålet er fremdeles relevant om hvordan kan nåtidens sektdyrkere hevde å ha en relasjon til Budbringeren da de foretrekker å tilknytte seg til sin sekt i stedet for enheten av Ummah?

Det er her på dette punktet at en innvending reiser seg. Budbringeren dannet en *Ummah*, som stod fast på den sanne *Deen*. En sekt dukket opp ut av den som en separat enhet. Det er tydelig at denne nye fraksjonen begikk en forbrytelse mot *Deen* som tilhenger av falskhet. Da en ny gruppe erklærer seg selv til å være en egen sekt, hvordan kan den resterende *Ummah*, som fremdeles handler etter deres prinsipper, anklages for å være en annen sekt til likhet med den nydannede? Dette er en viktig innvending, men svare på dette, eller mer presist, løsning av dette problemet vil bli omtalt litt senere.

SALAAH – KILDEN TIL SAMMHOOLD

(30:31)

Vend dere til Ham, adlyd kun hans direktiver. Oppretthold *salaah*, og aldri vær av dem som er *mushrikeen*.

Det betyr at en ikke skal være blant dem som danner sekter i *Deen*. Det er også klart at ordningen av *salaah*, er en grunnleggende virkelighet i *Deen*. For diskusjonens skyld tar vi her den generelle betydningen av *salaah*, som er utførelse av bønn. Så lenge den følges, kan ikke sekter opprettes. Det er nettopp derfor Koranen sier at når *Ummah* ble delt inn i sekter etter budbringere, undergravde den formålet av *salaah*, og hver sekt begynte å følge sine egen lyster.

(19:69)

Men etter dem kom andre, som forsømte *salaah* og fulgte sine egne lyster. De skal møte fortapelse.

Vår egen posisjon er et levende bevis av denne påstanden.

Tilstanden av vår oppførsel er at *salaah*, som Koranen betegner som det sterke støtteredskapet til en *Ummah*, har blitt selve symbolet på diskriminering og skille blant dagens forskjellige sekter. Hvis du ønsker å finne ut om hvilken sekt en viss person tilhører, så skal det holde og se denne personen utføre sin bønn. Måten en person utfører sin bønn på, kan avsløre hvilken menighet eller sekt han tilhører.

En annerledes måte å utføre bønn på har dermed blitt det mest grunnleggende for å danne en sekt. Så hvordan kan *salaah* bety bønn?

Det er nettopp derfor at når motstanden til *Tolueislam* lanserte en kampanje for å bevise at dette er en ny sekt, måtte de støtte påstanden deres med en ny påstand om at folk tilknyttet denne organisasjonen utfører deres bønn tre ganger daglig i stedet for fem, og at de mener at en *sajda* i en *rak'at* er nødvendig. Det var på denne måten motstanden ønsket å bevise at *Tolueislam* sin bønn var forskjellig fra andre sekters bønn, og dermed var *Tolueislam* en ny sekt. Men alt dette var selvfølgelig misvisende propaganda og falske anklagelser.

Tolueislam har verken foreslått noen form for egen bønn, eller skapt en separat fraksjon. Hvorfor skulle en organisasjon som fraråder sektdannelser, danne sekt selv?

Dette var bare en forbigående klarering av fakta, men la oss gå tilbake til emnet.

MASJID-E-ZARRAR

Vi var inne på temaet om Koranen hadde tilkjent *salaah* som symbol på enhet og integritet for en forent *Ummah*. Dette kan illustreres med det eksempel. På tiden av Budbringeren oppsto det en fraksjon og de konstruerte en moske i tillegg til den moskeen som allerede eksisterte. Intensiteten som Koranen kom mot denne konstruksjonen kan avleses fra relevante vers av *Sura Taubah*. Ta deg god tid til å reflektere over det Koranen sier om denne saken.

(9:107)

Og så var det de som bygget seg en egen moské, med intensjon for å føre skade, benektelse og splittelse blant muslimer (og selveste Deen), og som tilholdssted for dem som førte krig mot Allah og Hans sendebud. De vil sverge "Vi hadde bare gode hensikter!" Men Gud bevitner at de i sannhet er løgner!

Overnevnt vers sier altså at noen folk bygget deres egen moské. Koranen er meget spesifikk på dette punktet at denne bygningen ikke måtte forveksles med en moské. Dette var et forsøk på å splitte nasjonen. Her satt det folk som var fiender av Allah og hans Budbringer, og de ønsket å skade enheten av *Ummah* som var skapt i henhold til Koranens regler, ved å danne en sekt.

(9:108)

Du Budbringer! Du skal aldri tre inn i denne moskeen (en moské som fører til splittelse hos muslimer er ikke verdig ditt nærvær. Du har ingenting å gjøre med disse menneskene eller deres moské 6:160). Bare den moskeen er deg verdig, som har blitt bygget på enhet fra begynnelsen av, og er hyppig besøkt av de som er rene (fra alle typer fraksjoner og ideer) og som ønsker å vokse i renhet. Og Allah elsker slike folk.

(9:109)

Hvilken av de to er bedre? En som har lagt grunnlaget for Hans byggverk på etterlevelse og harmoni med Allahs lover, eller en som har fremmet det på kanten av en falleferdig bekk som er bundet til å dra ham til brannen i Jahannam. De urettferdige følger aldri den rette veien.

Historien vitner til dette faktum at Budbringeren revet denne moskeen ned i samarbeid med hans følgesmenn. Merk deg fra denne episoden hvor avskyelige og fryktelige forbrytelse sekterisme er i Islam!

Selv om det kun er snakk om bygging av en enkel moské, så måtte den rives ned fordi den var forbundet med sektdannelse. Moské kan rives, men grunnlaget for sekterisme kan aldri tolereres. Dette fordi sekterisme i spesifikke vilkår, er bannlyst og betegnet som *shirk*.

Sekterisme er faktisk *shirk* av et høyere nivå.

ORGANISASJONEN AV UMMAH

Disse var de generelle retningslinjer som ble formidlet til muslimer for organisering av en kompakt *Ummah*. I lys av disse retningslinjene, utviklet Budbringeren en forent *Ummah*. Denne organisasjonen hadde den samme livskoden og det samme målet. En *Deen* er en rett bane som skal følges uten inndeling i sekter. Det var denne gruppen som Koranen snakker om når den sier følgende:

(3:102)

Allah fylte deres hjerter med kjærlighet, og ved å gi dere Deen, gjorde dere alle til brødre...

(9:100)

Med dem er Allah tilfreds

Men hva skjedde deretter? Det er faktisk en grusom fortelling som forstyrrer ens sinn. Reflekter over følgende ord av Koranen:

(42:14)

Det var først etter at kunnskapen hadde blitt gitt til dem, at de skapte splittelser i gjensidig strid.

I likhet med eldre nasjoner, som etter å ha mottatt åpenbaringen, opprettet folk fraksjoner i *Deen* på grunnlag av deres lidenskap, og skapte gjensidig stahet og opprør. De delte seg inn i fraksjoner til tross for Koranens klare retningslinjer, overbevisende og direkte påbud, samt advarsler og bestemmelser. Splittelsen av *Ummah* i ulike fraksjoner er definitivt en urolig tanke, men virkeligheten kan dessverre ikke avvise at *Ummah* faktisk ble splittet opp i sekter, og at disse sekter eksisterer selv den dag i dag.

VELSIGNELSE AV FORSKJELLER

Spørsmålet oppstår gjentatte ganger om hva slags grunn rettferdiggjorde denne modusen av oppførsel som tillot at sektdannelse etter hvert ble utført? Når du stiller religiøse ledere dette spørsmålet, så svarer de at sektdannelse ikke nødvendigvis er galt, og at det finnes en meget god grunn for alle sektdannelser. De refererer til et ordtak som sier "*Ikhtelaaf-e-Ummahe Rahmah*". Dette betyr at "forskjeller blant min *Ummah* er en velsignelse".

Les dette med full oppmerksomhet. Dette er argumentet som brukes til å rettferdiggjøre dannelsen til fraksjoner. De sier at Budbringeren skal ha sagt:

"Fraksjoner i min Ummah er en velsignelse".

Kan du tenke deg hva slags konsekvenser en slik uttalelse kan føre til? Slikt fører til motsigelser til noe vi nettopp har lest om som Koranen sier. Koranen har sagt

- Sekterisme er Allahs straff.
- Sekterisme er årsak til benektelse av Hans ord.
- Sekterisme er benektelse og *shirk*.

Men nå sier Budbringeren at sekterisme er en velsignelse?

Skulle Budbringeren (Gud forby) ha sagt noe i motsetning til Allah? Enhver person med minst mulig utdanning av Koranen må kunne være i stand til å innse at denne setningen ikke kan være et legitimt sitat av Allahs Budbringer. Budbringeren ville da aldri ha sagt noe som gikk imot Koranens lære. Hvordan er det mulig at Allah kan kalle en ting som straff mens hans Budbringer skulle snakke om den samme tingen som Allahs velsignelse!?

Du kan prøve å bruke dette argumentet mot sektdyrkere, men de ville insistere og si "Nei, det er nettopp dette Budbringeren har sagt om denne saken". De står på dette fordi hvis de aksepterer denne realiteten at denne uttalelsen går rett imot Koranens lære og kan dermed ikke ha vært en sann sitat fra profeten, så fjerner de det eneste grunnlaget de har for å vedlikeholde sine sekter. Men Koranen sier at de som ikke godtar virkeligheten frivillig, blir med tid tvunget til å godta det ufrivillig.

Vi har et eksempel foran oss som et bevis for denne effekten.

Noe tid tilbake ble en påstand skrevet mot Ahmadia sekten, som gikk ut på at ved å opprette en ny sekt, hadde de lagt frem element av uenighet i *Ummah*. I respons på dette hadde de sagt: "Hvis noen uenighet har poppet opp i *Ummah* på grunnlag av noen av våre gjerninger, så burde denne *Ummah* takke oss for å ha brakt velsignelse på den. Det er fordi Budbringeren har selv sagt: "Hver ny sekt som oppstår hos oss, er ekstra velsignelse som denne *Ummah* blir dysset med".

IKKE EKTE HADITH

Nå oppfordres du til å reflektere over om hvordan en skal svare på dette argumentet som er nevnt i forrige avsnitt. Dette er et argument som religiøse tilhengere serverer som svar når Koranens vers presenteres for dem.

Argumentet deres er at Budbringeren har selv sagt at "forskjeller i min *Ummah* er en velsignelse". Det som er viktig å vite i denne sammenheng er at denne uttalelsen ikke er sann, og stammer ikke fra Budbringeren i det hele tatt. Denne uttalelsen bør dermed ikke presenteres som en rettfærdiggjørende begrunnelse til eksistens og dannelse av sekter.

Hva slags konsekvenser vil vi få om vi forkaster denne uttalelsen som falsk? Uansett hva slags skamløse smålige ødeleggelser den har forårsaket i løpet av de siste tusen år, så

har den på et høyere nivå ødelagt og splittet *Ummah* i flere fraksjoner. Ved å fordele *Ummah* i forskjellige fraksjoner har den banet vei for midler som har forårsaket kontinuerlig og konsistens hat og drap av hverandre i samme *Ummah*. Denne ene tingen har ødelagt samhold, rikdommer, ruinert makt og prakt, og forårsaket ødeleggende konsekvenser i muslimers liv og i livet av deres etterkommere.

Om vi i dag skulle innse at denne uttalelsen ikke stammer fra Budbringeren, hva slags kompensasjon kunne denne viten gi oss etter all ødeleggelse og fortapelse som virkningen av denne uttalelsen har skapt?

Det er nettopp slike falske uttalelser som *Tolueislam* alltid har vært imot. Vi mener at slike uttalelser (Hadith) er fabrikkerte og forbundet med Budbringeren så ingen skal kunne ha mot nok til å stille spørsmålstegn ved dem. Dette ble gjort som resultat av konspirasjoner av de gamle perserne og jøder som ville sverte Islam. *Tolueislam* blir stemplet som opprørske og baktalende organisasjon for å ha kommet med bevis som avslører nettopp slikt.

Det underlige er fremdeles dette faktum at selv etter å ha avslørt at denne uttalelsen er fiktiv, brukes den som grunnlag for vedlikehold av sekterismens konspirasjon på kontinuerlig basis.

Dette var også bare litt grunnleggende informasjon om *Tolueislam* og dens misjon mot falske uttalelser (Hadith). *Tolueislam* er ikke imot alle Hadith, men de som klart går i mot Koranens lære, kan ikke ha vært uttalt av Budbringeren, og vi bør ha mot nok til å innse og påstå det.

SEKTER

Vi var inne på temaet om uttalelsen "forskjeller i min *Ummah* er en velsignelse", og hvordan den blir presentert som grunnlag for dannelse og vedlikehold av sekter. Den naturlige ulempen av denne ideologien er at alle sektene blir dermed priset til å være velsignelse og blir derfor anerkjent som sanne. Selv denne uttalelsen alene gir ikke nødvendigvis rom for eksistens av flere sekter hvor enhver sekt skal kunne være den sanne, eller at tolkninger av kun en gitt sekt kan være den oppriktige. Dermed blir det forsøkt å dekke over dette med en annen uttalelse. Denne uttalelsen hevder at Budbringeren hadde sagt følgende:

Det skal være syttitre sekter i min Ummah og ut av dem bare én skal være "Naji" (frelseren) og alle de andre skal være "Jahannumi" (helvetesbeboere).

Fikk du reflektert over dette? Hvordan denne uttalelsen fikk absolutt alle til å bli fornøyde over at kun deres sekt er den riktige mens alle andre vil havne i helvete? Fikk du følelsen av at kun din sekt er den riktige sekten mens alle andre har tatt feil?

Koranen har sagt følgende angående sekter:

(23:53)

Og hver gruppe fryder seg over det de har.

Altså at enhver sekt er påvirket av den feile antakelsen at den er den riktige. Med andre ord så har Koranen lukket alle dører som kan brukes til å rettferdiggjøre sektdannelser, med ord som "enhver gruppe". Men denne ene falske uttalelsen, som snakker om én riktig sekt, har klart å åpne en bakdør. Nå har den muslimske historien mer enn 1000 år bak seg som bevitner det bitre faktum at enhver sekt bruker denne uttalelsen til sin "store jihad" mot de andre sekter hvor de kaller seg selv for "de sanne"

og alle andre for "de usanne" og beregner deres egen suksess ut ifra blodtapet av de i andre sekter.

Den langvarige praksisen av utgivelser av fatwa (uttalelse av *kufir* - apostasi) mot hverandre er videre et kontinuerlig og ukontrollerbar faktum. Nyheter om utbrudd av nye sekter på daglig basis har blitt en normal fenomen, og er en konstant kilde til ergrelse. Årsaken til disse opptøyene er i hovedsak "inndelingene" av moskeer. Når gjensidig krangling forlenges, blir politiet nødt til å låse moskeer, og saken går til retten. I all denne forvirringen av opprør og oppløp, får enhver sekt igjen anledning til å hevde at den er den sanne sekten og motsatt sekt er den som skal til helvete.

Det ironiske er at begge partene hevder å være tilhengere og representanter av Islam, som i utgangspunktet ikke tillater sekterisme, hvor Koranen anser sekterisme til å være *Shirk*.

HVA ER LØSNINGEN?

Hva kan gjøres med hensyn til dagens situasjon? Sekter er bevart og ingen blant dem er forberedt på å få seg selv oppløst. Til formål å løse opp sekter, vil enhver sekt foreslå at alle de andre sektene skal løses opp og dens medlemmer skal slutte seg til den. Og det er klart at ingen er forberedt på dette. Så spørsmålet er: "Hva er løsningen på dette problemet?" Dette er et meget viktig og meget følsomt spørsmål, og krevet dermed grundig og objektiv refleksjon:

1. Koranen hevder at den har kommet for å eliminere alle forskjeller.
2. Vi er overbeviste om Koranens sannhet
3. Koranen eksisterer i sin opprinnelige form.

Så bare tenk at hvis vi likevel påstår at våre forskjeller ikke kan løses, og at våre fraksjoner ikke kan oppløses, hva slags resultat vil denne holdningen føre oss til?

Det ville bety at (Gud forby) Koranen ikke har noe løsning på denne uenigheten. Kan noen blant oss tørre å påstå det? Men om vi forsetter å påstå at våre sekter ikke kan oppløses, så mener vi indirekte at vi praktisk talt bekjenner at Koranens krav om å løse opp fraksjoner ikke er korrekt. Hvis vi er overbeviste om sannheten av Koranen, så ville vi tømme våre sinn fra denne ideen at sekter ikke kan oppløses ved hjelp av Koranens veiledning. Vær oppmerksom på at alle krav av Koranen er sanne og at den har potensial til å eliminere uenigheter. Så det eneste spørsmålet som gjenstår å besvare er: "Hva er denne aksjonen som Koranen veileder oss til som skal hjelpe oss med å eliminere våre forskjeller?"

AHL-E-QURAN

For noe tid tilbake, oppsto en gruppe (i Punjab) som hevdet at de ville handle på kun Koranen, og skulle dermed begrave forskjeller og splittelser blant muslimene. Det var utvilsomt en uskyldig og rosverdige målsetting. Men det praktiske resultatet som de endte med var imidlertid helt i strid med kravet. I stedet for å oppnå sine mål med å få løst opp tidligere fraksjoner, endte de opp med å lage enda en fraksjon, nemlig sekten "Ahl-e-Quran". Grunnen til dette var at de utelot metoden og mekanismen Koranen hadde foreslått for å utrydde de forskjellige sektene. Derav endte ikke bare deres innsats i røyk, men også forårsaket en stor skade til oppdraget av Koranen.

Konsekvensene av dette feilaktige forsøket er at når vi snakker om å slette og utrydde våre forskjeller i henhold til Koranens direktiver, blir det sagt med spydighet: "Dette har også blitt utprøvd tidligere og endt i fiasko".

Det betyr at på grunn av den feilaktige fremgangsmåten som ble valgt av talsmenn for denne ideen, skapte de et inntrykk av at Koranen har ingen potensial (Gud forby) til å oppløse sekter og fraksjoner blant *Ummah*.

ALLAH OG RASOOL

Vi blir dermed nødt til å spørre "Hva slags metode og mekanisme forteller Koranen oss om, som kan løse alle våre uenigheter?" For å forstå dette, må vi først fokusere på følgende vers av Koranen.

(42:10)

Uansett hva dere enn strider om, må dets avgjørelse komme fra Allah.

Her krever flertallsformen "dere" litt nærmere betraktning. Ordet forteller oss at her snakker vi ikke om individuelle affærer. Her snakker vi ikke om uenigheter som dukker opp mellom to personer. Dette skal ikke tolkes slik at to personer som er uenige om noe skal sette seg ned og begynne å lete etter løsningen på deres konflikt i Koranens ord. Omstridte saker blir alltid dømt av en tredje person, som vi kaller for en "dommer". Det var for dette formålet at Koranen fortalte Budbringeren følgende:

(4:65)

Din Forsørger er vitne til denne virkeligheten at de ikke kan ha noe (ekte) tro, med mindre de gjør deg til dommer i alle deres tvister, og dermed ikke føler seg skuffet av beslutninger, men aksepterer dommen med deres hjerter og sinn

Dette betyr at vedtak fra Koranen skal ikke besluttes individuelt, men krever et levende og konkret dommer som skal gi beslutninger i tråd med Koranens regler. Denne beslutningsmyndigheten har blitt tolket med en omfattende begrep som "*Allah og Rasool*" i Koranen. Derfor, noen få vers før dette verset, har følgende blitt sagt:

(4:59)

Dere som tror, vis lydighet mot Allah og Rasool, og mot dem som har autoritet (på vegne av Allah og Rasool) blant dere...

LEVENDE AUTORITET

(4:59)

...om det skulle oppstå noe uenighet om noe blant dere, (ikke prøv å løse det opp selv men) referer det mot Allah og Rasool. Om dere ikke gjør dette, så vil det betraktes at dere ikke tror på Allah og den siste dagen...

Dermed har det blitt tydeliggjort at hvis det oppstår en konflikt mellom to individer, hvor selv den ene ikke skulle være enig, så må saken henvises til den sentrale myndighet i Koranens samfunnssystem som har blitt referert til som "Allah og Rasool", som skal løse konflikten ut ifra Koranens direktiver. Dette er tilstanden til overbevisningen. Hvis dette ikke blir gjort på, så ville dette bli betraktet som *kufir*.

Det har blitt sagt tidligere at Koranen har tilskrevet begrep som divisjon og uenighet til *kufir* (benektelse av Koranen). Den praktiske måten for å beskytte seg mot denne type *kufir*, er beskrevet i Koranen. Kriteriet er at Koranen må bevares og Budbringeren skal være tilstedeværende i en *Ummah* som beslutningstaker i lys av Koranen. Koranen sier følgende i Sura *Ale-Imran*:

(3:101)

Hvordan kan dere praktisere *kufir*? Når tilstanden er slik at Allahs bok er bevart hos dere, og Hans Rusool er blant dere?

Dette betyr at fraksjoner kan ikke oppstå så lenge Koranen og Rasool er med en *Ummah*.

Dette tar oss videre til enda en sak. Alle disse versene av Koranen indikerer at under tilstedeværelsen av Budbringeren hadde ikke *Ummah* noe å være redd for når det gjaldt fraksjonering, men etter hans bortgang, ble denne redselen av fraksjoner en realitet.

Dette fordi tilstedeværelsen av både Koranen og Rasool var nødvendig for å beskytte oss fra sekterisme. Så når den ene delen (Rasool) ikke lenger var til stedet, så var ikke beskyttelse fra sektdannelse lenger en mulighet. Men det er nå slik fordi vi mener at Rasool og Budbringer alltid er synonyme.

TILSTEDEVÆRELSE AV RASOOL

Koranen sier at dere ikke forstår saken riktig. Dere er av den oppfatning at tilstedeværelse av Rasool betyr at så lenge Budbringeren er til stede blant dere, vil dette systemet være operativ. Dere tror at da han dør og ikke vil være tilstedeværende, vil ikke tilstedeværelsen av en Rasool lenger ære en realitet. Denne ideen er feil. Det operative modus er ikke betinget med det fysiske livet av Budbringeren. Den vil fortsette etter ham. Det er derfor det ble spesifisert i *Surah Ale-Imran* med følgende ord:

(3:144)

Muhammad er ikke mer enn en Rasool fra Allah. Tidligere har det vært mange Rasool som gikk bort (etter å ha gjennomført deres misjon av videreføring av Åpenbaringen). Så hvis han dør eller blir drept (i tenkelig framtid), vil dere (ved å tenke at dette systemet ble kun utvidet til hans livstid) vende tilbake til deres tidligere oppførsel?

(3:144)

De som (etter bortgangen av Budbringeren) vender tilbake til deres gamle levemåte, kommer ikke til å skade Allah den minste grad, (men vil påføre skade til seg selv).

Dette gjorde saken klinkende klart. Med andre ord så betyr ikke "tilstedeværelse av Rasool" det samme som den fysiske tilstedeværelsen av Budbringeren. Denne ordningen av Koranens samfunnssystem var ment å kunne fortsette sin kontinuerlige drift selv etter Budbringerens død.

ETTER BUDBRINGEREN

Da Budbringeren døde, var det jammer og tunge hjerter i *Ummah*. Under den urolige bølgen av lidenskap, ble noen folk bekymret av den tanken på at styringssystemet som Budbringeren hadde etablert hadde nå kommet til en ende. De mente at den fysiske eksistensen til profetens var en hoved betingelse for systemets overlevelse.

For å fjerne denne tanken fra folkets sinn, kom *Abu-Bakar Siddique* fram med veiledning og fikk folk til å innse hva Koranen hadde sagt og ment om "tilstedeværelse av Rasool". Han forklarte dette på den beste mulige måten ved å si følgende:

Dere folk! De som beundret lederskapet av Muhammed, bør være klar over at deres veileder er nå død. Men de som har underkastet seg Gud, for dem vil han alltid leve.

Etter å ha sagt dette resiterte ham vers (3:144) som nevnt over, for å poengtere at Muhammed kun var en budbringer. Dette gjorde realiteten klar for de som hørte etter. Folk forsto hvordan systemet skulle fortsette. Det var rett etter dette at de enstemmig sto opp og valgte Kalif, altså etterfølger til Rasool. Det skulle nå være hans oppgave å fylle tomrommet som budbringeren etterlot. Det var nå hans oppgave å være statslederen av det systemet som Budbringeren hadde bygget. Så lenge det var en som kunne styre *Ummah* og dets samfunn på vegne av Rasool, så ville "Koranen og Rasool" alltid være med *Ummah*.

RASOOL SIN ETTERFØLGER

Dette må imidlertid klargjøres at ansvaret for å etablere og vedlikeholde *Ummah* og dermed Islamsk samfunn og stat, lå fremdeles på skuldrene til hele nasjonen. Dette fordi Koranen hadde gjort dette krystallklart at hele nasjonen var overtager av Koranen, og at ingen enkel person hadde fått denne oppgaven av å overta den. In Surah Faatir sier Koranen følgende:

(35:31)

Allah er den som åpenbarte denne boka til ham, som gjør realitetene til virkelighet...

(35:32)

Etter dette ble han valgt til å overlate den til andre blant hans Ummah

Men andre ord, så er denne boken til hele *Ummah*, men Budbringeren var representant av *Ummah*. Når Budbringeren gikk bort, ble boken videreført til hele *Ummah*. Vi går videre og ser hva Koranen sier om dette ansvaret som ble gitt til Budbringeren.

(7:157)

Og den påbyr det som er rett og forbyr det som er urett.

Etter Budbringerens bortgang ble hans ansvar og plikt flytter over til hele *Ummah*. Derfor sier Koranen følgende i Surah Ale-Imran:

(3:110)

Dere er den beste Ummah som er produsert for det beste for menneskeheten. Deres ansvar er å sørge for det som er rett, og forby det som er urett.

UMMAHS REPRESENTANTER

Dermed gjør disse fakta det helt klart at alle i hele *Ummah* er etterfølgere til Budbringeren. For å få til mekanismen av den praktiske forvaltningen av disse saker på plass, kan *Ummah* velge den beste personen blant dem som skal være representant for hele *Ummah*, for videreføring av det etablerte samfunnssystemet. På denne måten vil "Koranen og Rasool" fortsatt være operative i *Ummah*. I deres tilstedeværelse, vil det ikke være noe muligheten for dannelse av uenigheter og fremveksten av ulike meninger, sekter og fraksjoner i *Ummah*.

Historien står vitne til det faktum at i løpet av perioden av Kalifat, sørget kalifen for at verken noen splittelser ble forårsaket, og ingen fraksjoner kom i eksistens. Dette fordi det ikke er et eneste tilfelle i denne perioden der individer av *Ummah* kan ha stått opp på egen hånd for å kunne avgjøre deres tvister selv.

Det var den sentrale ledelsen som tok i mot alle tvister og avla dom i henhold til den samme regelverkboken som gjaldt for alle på lik linje, nemlig Koranen. Alle måtte godta disse dom, uansett hvor rettferdige eller urettferdige de imidlertid måtte virke som. Det var disse avgjørelsene som til slutt tjenestegjorde *Ummah* beste interesser.

Denne sentrale myndigheten heter:
"**Khilafat ale minhaje nabuwwat**".

DET VIKTIGE SPØRSMÅLET

Fra dette punktet og fremover vil vi begynne å få svar på spørsmålet som ble påpekt i begynnelsen. Problemet er at *Ummah* er etablert på en livsstil, mens en sekt dannes når en gruppe begynner å tre seg forskjellig fra måter av denne *Ummah*. Dette resulterer dermed i at *Ummah* blir delt opp i to sekter. De som oppretter en egen sekt er definitivt skyldige, men resten av folket som forble med den opprinnelige gruppen, og som forsetter med den opprinnelige prosedyren, kan heller ikke frikjennes fra denne forbrytelsen fullstendig. Ganske riktig, så vil enhver sekt komme med det samme argumentet at det er de som holdt seg fast til den opprinnelige og riktige Islam, og det er de andre som har opprettet andre fraksjoner. Men om alle hadde holdt til seg den opprinnelige Islam, så hadde ingen fraksjoner noen gang ha blitt oppstått. Dersom det oppstår en slik situasjon hvor en gruppe skaper splid med *Ummah*, så har etterfølgeren til Rasool oppgaven av å erklære sin distanse fra denne gruppen på grunnlag av følgende vers:

(6:159)

De som har skapt splittelser i sin Deen og er blitt sekter. Du Rasool, dem har du intet å gjøre med. Deres sak vil Gud ta seg av. Så vil Han fortelle dem hva de bedrev med.

Dermed er det opp til Kalifen som er etterfølgeren av Rasool å erklære at verken han eller resten av hans *Ummah* har noe relasjon til denne gruppen lenger, som har en forskjellig mening enn det Koranen presenterer. Dermed vil denne gruppen aldri bli kalt en del eller sekt av den opprinnelige *Ummah*. Denne gruppen vil ikke ha noen relasjoner til muslimer lenger. Den blir dermed utsatt og sett på som noe utenfor Islams rammer. Dermed vil *Ummah* fremdeles være en enhet uten fraksjoner. Med andre ord, ingen fraksjon vil noen gang eksistere innenfor "Khilafat Ale Minhaje Nabuwwat".

Dette var altså den praktiske tilretteleggingen av enheten av *Ummah* som Koranen hadde foreskrevet etter dødsfallet av Budbringeren, og det var dette som ble praktisert etter hans død. Men etter en tid, holdt ikke denne situasjonen seg.

Kongedømme erstattet Kalifat. Kongene skilte mellom religion og politikk for å oppnå deres egne egoistiske mål. I følge denne absolutt anti-Koranske ideologien, begynte konger å selv avgjøre saker knyttet til politikk. Dette ble altså den generelle samfunnsnormen. Siden den sentrale myndigheten sluttet å eksistere, begynte folk å avgjøre deres saker på individuell nivå.

I denne forbindelse dukket et annet problem opp. Koranen hadde befalt å følge "Allah og Rasool". Selv til den dag i dag, forsto ingen hva Koranens konsept av "Allah og Rasool" representerte. Dette fordi dette systemet hadde sluttet å eksistere og ingen bra eksempel hadde latt seg bevare av disse kongedømmene. Men Koranens ord kunne ikke bare dekkes over og dermed var det behov for et nytt konsept som kunne forklare hva "Allah og Rasool" betydde, uten at den skulle skade de regjerende konger.

For "lydighet til Allah", ble det ansett at dette betydde "lydighet mot Allahs Bok". Men hvordan skulle en nå adlyde Rasool som ikke levde lenger? Dette var et vanskelig problem, men for å løse dette, var det ingen annen utvei utenom å ta Hadith, altså uttalelser av Budbringeren i bruk.

Siden konseptet av "Allah og Rasool" eksisterte i praksis, under perioden av Kalifat, så var det aldri noe behov for innsamling og sammenstilling av Hadith, men nå ble det en nødvendighet. For dette formålet ble samlingsaksjoner av Hadith utført.

Nå når den praktiske betydningen av "Allah og Rasool" ble erstattet av denne nye korrupte ideologien, ble de omstridte saker bestemt og dømt på individuell nivå i følge "Koranen og Hadith" i stedet for "Allah og Rasool".

Dermed ser dere hvordan "Allah og Rasool" ble erstattet av "Koran og Hadith".

Spilid og uenighet i disse enkeltvedtak var nødt til å inntreffe. Dermed ble også avgjørelser av disse konfliktene forskjellige blant forskjellige sekter, fordi de fulgte forskjellige Hadith.

For å konfrontere disse forskjellene ble verbale uenigheter og skittkasting på hverandre mer og mer vanlig blant alle parter. Dette ble etter hvert en vanlig og uendelig praksis. Resultater som sånn oppførsel får, er foran oss alle til selv den dag i dag. Jo mer sykdommen en prøver å kurere, desto mer blir den spredd. Nå er situasjonen slik at det er haugevis av sekter som eksisterer i dag, og hver og en av dem påstår å være mesteren av lydighet til "Allah og Rasool" og som etterlever den virkelige islam. Og siden det ikke eksisterer en levende og praktiserende sentral myndighet til å sette dem på plass, kan ingen fortelle dem hvem av dem som har rett eller urett.

Nå virker det som om vi har nådd punktet hvor vi kan automatisk få svar på spørsmålet. "Hva er utvei for å oppnå en *Ummah* som en enhet?" Den eneste måten å få det muliggjort, er å reetablere det systemet som eksisterte før disse sektene dukket opp. Det første riktige skrittet mot et slikt mål, er å offentliggjøre denne tanken at tilstedeværelsen av sekter og islamsk levemåte, er to forskjellige ting som er rake motsetninger til hverandre. Under ingen omstendigheter kan de samles under samme paraply, og den eneste metoden for å generere islamske verdier av livet, er å eliminere disse fraksjoner, og etablere igjen Koranens system av Khilafat-Ale Minhaj-e-Nabuwwat).

Tolueislam har dette som dens eneste mål, altså å etterstrebe dette resultatet.

Hvis noen skulle ha det inntrykket at det ikke er noe sannsynligheten for å bringe Koranens levemåte tilbake, så må de ikke fortsette å leve under dette selvbedraget.

Folk må ikke tro at dagens nåværende presentasjon av Islam virkelig er Islam i art og omfang, eller at ekte Islamsk samfunn kan dannes så lenge sekter eksisterer. Jeg er klar over at det ikke er så lett å akseptere denne virkeligheten med letthet. Mange vil ha en innvendig mot dette argumentet og si at eksistens av Islam og dets sekter er uavhengige faktorer. Enhver person ville påstå at den fraksjonen som han selv tilhører den den riktige og at ekte Islam eksisterer så lenge denne sekten eksisterer. Konseptet som fortærer denne ideologien, vil ikke være akseptabelt for en som mener at hans sekt er den riktige representasjonen av Islam. Ethvert sektmedlem ville bli rasende om han ble forklart Koranens ideologi mot sekterisme, men dette raseriet burde da være rettet mot selve Koranen som forbyr sekterisme og likestiller den med *shirk*. Det å bli rasende på en person som forklarer denne ideologien, er hensiktsløst. Om en person skulle benekte denne ideologien av Koranen, men ikke klare å motbevise den, ville ikke hans raserianfall av lidenskap endre realiteten av Koranen.

Husk at så lenge denne tøffe virkeligheten ikke aksepteres med entydige vilkår, at livet av sekterisme er absolutt uislamsk i sin natur, vil ikke den rette veien som Koranen har foreskrevet bli funnet. Ifølge Koranen så er det kun én rett vei. Når en *Ummah* begynner å følge ulike levemåter, så forsvinner den ene sanne veien. I Surah Inam har denne virkeligheten blir forklart med følgende ord:

(6:153)

Husk! Dette er Min eneste rette vei, så følg den. Følg ikke stier som vil skille dere fra Hans vei. Dette har Han pålagt dere, så dere må vise gudsfrykt.

OPPSUMERING

La oss nå oppsummere det som har blitt sagt til nå:

- Sekter kan kun oppløses om vi velger Islamsk livsstil.
- Den Islamske livsstilen innebærer etablering av en stat som blir regulert i henhold til prinsipper nedtegnet i Koranen og omfatter grenser fastsatt av Koranen.
- Lovene som denne staten skal vedlikeholde skal være like for alle individer. Det skal ikke være eksistens av verken sekter, eller avgreninger av sekter. Kun Koranens livssyn skal gjelde for alle og alle skal leve i henhold til regelverket som Koranen presenterer.
- Omstendighetene klargjør det faktum at etablering av en slik stat i henhold til Koranen vil ikke være en behagelig omvendning for dagens muslimer. Dette fordi dagens muslimer er fordelt i ulike sekter, og ingen av disse sektene ser ut til å være forberedt på deres oppløsning. Dette får oss til å stille spørsmål om en slik stat i det hele tatt kan etableres eller om ikke det å eliminere sekter er en umulig oppgave.
- Den pragmatiske fremstillingen er at det Islamske livssynet kan kun etableres av og for folk som kommer til Islam etter å ha akseptert ovennevnte prinsipper og vilkår. Det spiller meget lite rolle om disse personer vil være dagens muslimer eller folk som aksepterer disse prinsipper i framtid.

Uansett hva, så har Koranen befalt muslimer til å tro følgende:

(4:136)

**Dere muslimer! Dere som tror, ha tro på Allah og Hans Rasool
og boken om Han har sendt til sin Rasool.**

Dette betyr at vi må først ha tro på Koranen. Om vi har det, så må vi også ha tro på dens ideologi at Koranen er imot sekterisme og Islam kan ikke etableres så lenge sekter eksisterer. Å bli overbevist om denne realitet ville være det første steget mot etablering av Koranens samfunnssystem.

Dette første steget vil være vanskelig, voldelig, og kritisk. Men gjenopplivingen av Islam vil ikke være mulig uten denne annerkjennelsen. Hvis vi forsetter å lure oss selv, ved å kalle den uislamske hverdagen vi lever i for Islam, blir den ikke Islam pr definisjon av Koranen av den grunn.

For etablering av Islam og opprettelse av Koranens samfunnssystem er den grunnleggende betingelsen at en kompakt *Ummah* kommer i eksistens, uten spor av sekterisme. Dette er kun mulig i en stat som bygger seg på Koranens regler.

Dette er hvordan forskjellige sekter kan oppløses og elimineres til fordel av en enhetlig *Ummah*.

